

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 2 FEBRER DE 2024 | Número 237

PÀG. 3 | AFERS RELIGIOSOS

Nou document per incloure la perspectiva de gènere a les tradicions religioses

PÀG. 10 | BENEDICCIONS HOMOSEXUALS

"El món va 200 anys per davant de l'Església"

PÀG. 14 | JESUÏTES

Vaga de fam per exigir la pau a Palestina i la fi del comerç d'armes

PÀG. 20 | MONTSERRAT AL MÓN

Més presència montserratina a Sicília

PÀG. 23 | JORDI LLISTERRI

Per què Omella no ha anat al Parlament?

"Les víctimes d'abús venen buscant una resposta" | PÀG. 6

PÒRTIC

Fa deu anys que el papa Francesc va posar en marxa la Comissió Pontifícia per a la Protecció dels Menors. Un organisme per promoure la responsabilitat de l'Església en la protecció de menors i adults vulnerables. El seu secretari és el missioner oblat nord-americà Andrew Small, nomenat pel papa l'any 2021. Small ha participat aquests dies del Congrés marista Dyktya Foundation, i Catalunya Religió l'ha entrevistat. Parla clar i sense embuts.

SUMARI

3 Actualitat

La Generalitat presenta un document per incloure la perspectiva de gènere en les institucions religioses

Andrew Small: "Les víctimes d'abús venen a l'Església buscant la veritat, una resposta, i tenen dret a fer-ho"

"En l'oposició a les benediccions a homosexuals, el que està en joc és el tipus d'Església que volem"

Tres militants comencen una vaga de fam als Jesuïtes per exigir la pau a Palestina i la fi del comerç d'armes

Un projecte de la Pere Tarrés permet a joves crear activitats per promoure entorns segurs

Més presència montserratina a Sicília: Catània, Agira i Delia

23 Panoràmica

Per què Omella no ha anat al Parlament?, per Jordi Llisterri

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

La Generalitat presenta un document per incloure la perspectiva de gènere en les institucions religioses

“Fomentar la no-discriminació i la igualtat d’oportunitats en l’àmbit de la pràctica religiosa, i especialment en els espais institucionals i de lideratge. També estimular la creació d’estructures d’organització horitzontals que fomentin la participació de les dones”. Aquesta és una de les bones pràctiques amb el que es tanca el nou document del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya sobre **‘Tradicions religioses i equitat de gènere’**.

És el setè document del Consell que ha estat presentat aquest dilluns 29 de gener en un acte al Palau de la Generalitat amb la vicepresidenta del Govern, **Laura Vilagrà**. “Les creences religioses no han de ser un escull per les dones”, ha explicat la consellera. En la presentació ha destacat com les tradicions religioses a Catalunya han ajudat a “preservar el tresor de la tolerància” i “sempre s’han mostrat obertes a la societat”. Per Vilagrà, aquest document és una contribució més que permet “amb l’entesa, el diàleg i la col·laboració mútua poder construir un país millor per a tothom”. La vicepresidenta Vilagrà ha avalat així aquest document i el treball de diàleg del Consell Assessor format per

quinze membres de diverses confessions religioses o experts en el tema. La redacció del text ha estat encapçalat per la sociòloga **Mar Griera**, que n'ha presentat els continguts.

El text descriu com la majoria de les tradicions religioses s'han desenvolupat en un entorn cultural que menystenia el paper de dona, mentre que les dones han estat habitualment les principals transmissores de les creences. Això ha portat a situacions en què "les dones mostren

taxes més altes d'adscripció religiosa", però, per contra, "les dones sovint tenen vetades la seva participació en les estructures de poder de les institucions religioses".

Les onze bones pràctiques en l'àmbit de la igualtat de gènere que promou el document vol contribuir a trencar aquesta dinàmica: "Hi ha la possibilitat de canviar-ho". La proposta del text és que "qualsevol tradició espiritual hauria d'incloure la perspectiva de gènere". I,

sobretot, que "en cap cas les institucions religioses siguin còmplices de les violències contra les dones".

El president del Consell Assessor, el filòsof **Francesc Torralba**, ha emmarcat el document en **el treball fet per aquest organisme** des de 2011 i que ha partit de "posicions i actituds no sempre unànimes" però sempre amb voluntat de consens. Segons Torralba, aquest treball voluntari dels membres del Consell vol "posar de manifest que és possible arribar a acords" entre persones de diverses tradicions i pensaments. Altres documents del Consell fruit d'aquest consens s'han focalitzat en les tradicions religioses com a constructores de pau, d'acollida, de responsabilitat vers el medi ambient o "per subratllar la seva gran aportació social".

En l'acte també ha intervingut el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**, que ha convidat les confessions religioses a fer "un esforç de reflexió" sobre aquest tema i confrontar-se amb les bones pràctiques que proposa el document.

La Conferència Episcopal defensa al Parlament les “mesures” preses per l'Església en la lluita contra la pederàstia

El vicesecretari per a Assumptes Generals de la Conferència Episcopal Espanyola, **Carlos López Segovia**, ha defensat les “mesures” preses per l'Església els últims anys en la lluita contra els abusos sexuals a menors. En una compareixença a la comissió sobre la pederàstia del Parlament, Segovia ha reiterat “el dolor i vergonya que els casos han causat a l'Església” i ha assegurat que el seu objectiu és “eliminar aquesta xacra”.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#)

La Sagrada Família organitza una jornada de portes obertes per Santa Eulàlia

Amb motiu de les festes de Santa Eulàlia, la Sagrada Família convida la ciutadania a visitar la Basílica de forma gratuïta amb dues jornades de portes obertes que tindran lloc els dies 10 i 11 de febrer per la tarda. En aquestes jornades es podrà veure l'interior de la Basílica, el museu i les Escoles. Com a novetat, es podrà descobrir la nova sala immersiva del museu, inaugurada el passat mes de desembre. A més, des del mes de setembre, s'ofereix l'experiència de realitat augmentada a través de l'aplicació oficial de la Sagrada Família on es veuen espais no visitables.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#)

La Rebotiga n.107. Andrew Small

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem sobre **l'entrevista** a **Andrew Small**, secretari de la Comissió Pontifícia per a la Protecció dels Menors i altres notícies sobre el tema com la **comissió** del Parlament. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Andrew Small: “Les víctimes d’abús venen a l’Església buscant la veritat, una resposta, i tenen dret a fer-ho”

Fa deu anys que el papa **Francesc** va posar en marxa la **Comissió Pontifícia per a la Protecció dels Menors**. Un organisme per promoure la responsabilitat de l’Església en la protecció de menors i adults vulnerables. El seu secretari és el missioner oblat nord-americà **Andrew Small**, nomenat pel papa l’any 2021. Small ha participat aquests dies del **Congrés marista** Dyktya Foundation, i Catalunya Religió l’ha entrevistat.

La Comissió Pontifícia per a la Protecció de Menors neix l’any 2014, una de les primeres iniciatives del papa Francesc. Què fa exactament aquesta comissió?

La comissió es va crear una mica d’un dia per a l’altre, sense molta institució, i va anar afegint membres. Compta actualment amb dinou membres, deu dones i nou homes, majoritàriament laics i laiques. La gran diferència actual és que en comptes d’estar associada a la cúria romana, la comissió està inserida dins de la cúria romana. Forma part del govern per servir a tota l’Església. El nostre objectiu principal és prevenir, tutelar, formar, educar, fer propostes en l’àmbit de la política per a tota l’Església. Ara dins de la Cúria tenim una visió global de l’Es-

glésia, i els membres nomenats el setembre del 2022 estan dividits en quatre grups regionals que serveixen a l'Església d'aquella regió. Formem un mandat per focalitzar principalment en les línies guies de cada conferència episcopal, de cada congregació, i de cada entitat d'església que capitanegen sacerdots i monges. Els laics no, ells reben les línies des del Dicasteri dels Laics. Comptem amb un programa d'augment de capacitat per enfortir el lideratge, especialment en el sud del món, on les eines, les estructures i les capacitats són més febles en aquest sentit, i on crec jo que l'amenaça per als joves és més elevada perquè es desconeixen les regles que gestionen les relacions en molts casos.

La cúria romana tolera bé la presència de la Comissió? Ha millorat aquesta cultura de la prevenció de la qual tant parla el Papa?

El que sí que ha canviat és la percepció del problema dels abusos dins l'Església catòlica, però també a escala de tota la societat. Les xifres de l'Església ja sabem que no són les més altes respecte a altres àmbits com el familiar. Això ja se sap, però les xifres, les que siguin, són sempre impactants, terribles, monstruoses. Escoltant les víctimes i coneixent els casos ens crida molt

l'atenció la falta de lideratge que s'ha tingut durant molt de temps a l'Església, el mal maneig. El mal maneig dels casos és el que crec que la gent no ens perdona a l'Església. Com s'han tractat en els últims anys els casos, les víctimes, és per a moltes persones imperdonable com a Institució, i els fa perdre la fe en la institució, la credibilitat. Aquesta és una cosa molt més difícil per reconstruir. L'abús cal erradicar-ho, és clar, però no podem oblidar que també hem d'erradicar el mal maneig de la situació. Ja hem descobert com hi havia persones que coneixien els casos, s'escriuien les unes a les altres explicant l'horrible situació, però que no anaven a investigar res, canviant a abusadors de lloc i no afrontant el problema, i això en tots els països. Aquest és el pus de l'Església, les opcions i decisions que van prendre malament persones específiques. L'abús sexual no és una malaltia de l'Església que no té remei, no. Veure aquest mal maneig ens ha de fer plorar, per descomptat, però també enutjar-nos en veure que aquestes decisions les van prendre bisbes, sacerdots, superiors religiosos, que havien de saber gestionar molt millor. Aquest és el xoc en la consciència. Tot això ja és una realitat visible, es veu molt més, però això no vol dir que la nostra realitat avui és la de fa trenta anys. Ara estem més

capacitats per parlar d'aquestes coses i buscar, sobretot, nous camins d'actuació.

Durant anys, i encara avui, l'Església ha pres un camí reactiu enfront dels abusos, de defensa enfront d'un atac, i no un camí propositiu. S'està fent algun canvi? És l'Església ja propositiva i no reactiva?

He reflexionat molt sobre aquest tema, sobre què haurien d'estar pensant aquests superiors o bisbes que van gestionar tan malament els casos. Crec que no eren conscients sincerament, del mal realitzat, però de veritat que prefereixo no quedar-me pensant en això. Potser quan se sentien aquests casos a l'Església, en la parròquia, als carrers, sorgia l'enuig, la defensa pensant que la víctima era una enemiga i ens atacava. No vull jutjar les persones d'aquell moment com a individuals, però com a Església, com a entitat, és clar que va poder més la por de perdre autoritat, que per a molts era el mateix que perdre poder. L'autodefensa de la Institució, la por de perdre la bona imatge que es tenia, la fama, perdre la seva posició, també por de perdre l'amor i afecte d'una congregació enfront de la gent, tot això ha generat una manera d'estar en la societat que ha minvat la

bona consciència de les persones que lideraven en aquest moment l'Església. Això a mi no em serveix per perdonar-los, però una mica sí per intentar comprendre el context i la realitat del moment i posar-hi remei perquè no continuï passant. Una entitat a la societat, amb moral, amb educació, amb bones persones, sempre s'ha de fer responsable dels seus actes. L'absència a l'Església d'un ministeri viscut en comunitat i no individualment, ens ha traït molt.

El risc que els processos i decisions recaiguin en una sola persona?

Exacte. El Papa parla molt de la sinodalitat, i aquesta és una manera real de viure el ministeri de l'Església. El que passa és que la fe ha revelat també a alguna altra gent molta vocació i compromís per l'Església, però també altres compromisos. Hem de ser conscients que no tothom a l'Església pot estar disponible sempre, d'un dia per a l'altre, sense previ avís, full time diríem. Que tots els processos i cada decisió s'hagi de debatre amb tothom, pot provocar lentitud i frustració a molta gent. La realitat no sempre facilita aquest compromís i disponibilitat absoluta. Marcar directrius, generar línies

per saber cap a on anar, sí que les pot participar tothom, però implementar-les és una altra cosa. Per salvar-nos, en aquest sentit, de la tirania de l'individualisme, de la monarquia per exemple d'un superior religiós o d'un bisbe, cal la responsabilitat de cadascú de l'Església. I això es dona amb la formació. Hem de recordar sovint que tots som amos de les polítiques, que tots som amos dels codis de conducta. No es tracta que tots tinguem la mateixa responsabilitat o càrrec, sinó que tots tinguem coneixement que hi ha un protocol, que hi ha unes polítiques sobre això, que hi ha un informe sobre el tema, i que hi ha obligacions que hem d'esperar dels que lideren la comunitat. Això faltava anys enrere, era tot cap a dins, depenia del rei, del monarca, i de com era la seva personalitat, però no hi havia un requisit d'estar en comunió amb la comunitat, i això crec que és una de les aportacions més grans que la Comissió pot generar a tot arreu. Fundats i centrats en l'abús sexual, però no oblidem que l'abús sexual sempre ha estat prohibit, no és d'ara. El que cal ara, a més a més de continuar prohibint, és supervisar els llocs en els quals l'Església té vida i acció. Això és molt urgent.

Generar una responsabilitat pròpia envers la prevenció de l'abús?

Confesso que sempre m'ha fet una mica de por la imatge que sovint l'Església ha venut, per exemple, del bisbe com a pare de família enfront dels sacerdots de la seva diòcesi, o la d'un superior com a pare de família dels seus religiosos. Un pare ho perdona tot, però un bisbe, un superior, no ha de perdonar-ho tot. Ha de ser un bon administrador també, i si hi ha problemes ha de veure'ls no com la fi del món, sinó com un problema a erradicar, solucionar i, sobretot, revertir.

La reparació a les víctimes comença sempre per escoltar-les?

Cadascú té el seu camí, els seus desitjos, les seves necessitats, i també les seves històries. No hi ha mai dos casos iguals. L'Església, tècnica-ment, i com va dir Pau VI, era experta en humanitat. En aquesta situació, la de tractar a la víctima d'abusos de l'Església, no es veu gens clar que sigui experta en humanitat. Pensem ara en el cas d'un accident d'un feligrès en una parròquia. El rector, o el bisbe, hi va ràpida-

ment, pregunta què ha passat, com ha passat, com està ara la persona, la visita, l'acompanya i la reconforta. Això es fa a l'Església, i s'ha fet des de sempre. Pensem ara en un cas d'abús sexual dins l'Església. En el cas d'abús, i per la protecció a la Institució, es trenca aquesta connexió entre el sacerdot i el seu ADN d'ajuda, i es veu llavors la víctima com a enemiga, i no se la veu com a una persona ferida que necessita ajuda i afecte i acompanyament pastoral, que és per al que ens prepara l'Església des de fa molts anys. Enfront de la víctima d'abusos hi ha sempre una resistència immediata. Hem de vèncer això immediatament, cal reconfigurar l'ADN, com fem amb el feligrès de la nostra parròquia que ha tingut un infart o que té problemes familiars. Qui escolta a una víctima de l'Església pateix una *metanoia*, una conversió personal. S'oblida de la Institució, i si cal se sacrifica tot encara que sigui només per una persona. Això ho hem d'aprendre, a sacrificar-ho tot encara que sigui només per una persona.

L'Església és la seva família, però la seva família ha ferit molta gent. Com vostè s'alimenta i què li fa continuar somrient i treballant a vostè?

Jo vaig créixer a Liverpool, en un barri molt humil, i al llarg de la meua vida he estat en situacions i amb gent bastant pobra, i on l'Església ja estava buscant una altra identitat, una Església allunyada de multituds, de masses i de monopolis religiosos. En la cerca d'una nova identitat s'han d'avaluar moltes coses, i estic molt agraït d'haver tingut sempre al voltant a gent que no tenia por a les preguntes, i a les preguntes difícils. La fe ens dona una eina forta per resistir preguntes, per anar al fons de les qüestions, allí on fa por anar. Mai vaig pensar que arribaria a estar en el Vaticà, però el model és el mateix per a mi. Com podem predicar a Jesús, i un Jesús no gloriós, sinó un Jesús amb una Església soferta i ferida? L'Església és responsable dels ferits, estem parlant d'un abús de drets humans enorme, és igual a tot el món.

Per on passa la reformulació de l'Església?

Per dir la veritat. Hi ha per sort altres maneres de dir la veritat. La gent no confiarà en nosaltres si nosaltres no confiem en la gent i això neix d'entendre que la veritat es comparteix amb els altres, amb tothom. És un cercle viciós. Una imatge que tinc per a això és imaginar el lloc on les vaques dormen de nit, per escapar

del fred i la pluja. Quan hi ha una tempesta i apareixen llamps, les vaques lluiten per anar al centre perquè se senten més segures. El problema és que el centre rep molta pressió, una pressió de mort, però aquest és el risc de tenir por al problema, que pots morir. I la por a l'Església és no tenir fe, però no una fe cega, sinó una fe en l'altre, especialment aquell que sembla enemic. Les víctimes, els abusats, tenen dret a semblar enemics, però no venen com a tal.

A què venen les víctimes?

Les víctimes d'abusos venen a l'Església buscant la veritat, buscant una resposta, buscant una acollida, buscant una ajuda, del tipus que sigui, perquè tenen dret a fer-ho. La por que tenim a les víctimes no ens deixa ser pastors reals. Necessitem una Església més humil. No estic fet segurament per a una Església com la que hi havia els anys 30, 40 o 50. Soc més d'aquesta Església que ha de reformular-se i trobar-se una altra vegada. Si nosaltres tenim confiança en la gent, la gent també la tindrà en nosaltres, amb les nostres dificultats i foscos. Només l'honestedat ens salvarà.

“En l’oposició a les benediccions a homosexuals, el que està en joc és el tipus d’Església que volem”

Amb l’obertura de **les benediccions a parelles homosexuals**, el Papa travessa una de les polèmiques més dures i profundes del seu pontificat. Així ho ha destacat el rector de la parròquia Santa Anna, **Peio Sánchez**, aquest dimecres al vespre en l’acte ‘Beneir, no maleir’, organitzat per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat i el Grup Sant Jordi de defensa i promoció dels drets humans. El capellà ha analitzat les crítiques que han aixecat les últimes decisions del papa **Francesc** i ha assegurat: “En l’oposició a les benediccions a homosexuals, el que està en joc és el tipus d’Església que volem”.

La taula rodona, amb la presència del teòleg i representant de l’Associació Cristiana de Lesbianes i Gais de Catalunya (ACGIL) Enric Vilà i el monjo de Montserrat i biblista **Toni Pou**, ha estat el primer acte públic de l’Església catalana en favor del document de Francesc i ha permès als assistents compartir vivències i experiències relacionades amb el reconeixement de la comunitat LGTBIQ+. “El món va 200 anys per davant de l’Església; tots els cristians ja saben parlar amb Déu, arribem tard i els homosexuals ja no ens necessiten”, ha dit un dels assistents.

També hi ha hagut testimonis de familiars d'homosexuals cristians que han explicat el seu procés d'aprenentatge i acceptació. "A la meua parròquia tractàvem moltes temàtiques amb xerrades, però mai havíem parlat dels gais i com tractar-los amb dignitat", ha explicat una de les assistents. El seu testimoni ha permès entendre que la perseverança i insistència mouen muntanyes. "Quan vaig entendre tot el que m'enriquia tenir un fill gai, ho vaig començar a explicar a la parròquia", ha continuat. "No per fer-ne bandera, sinó per què tothom veies que no me n'averkonyia", hi ha afegit. Aquest empoderament li va permetre accedir a gent d'Església, com el bisbe Joan Carrera, que, segons ha dit, van ser claus en el reconeixement del col·lectiu LGTBIQ+.

AMB RELACIÓ A L'OPOSICIÓ AL PAPA, ELS BISBES DE LA CEE HAN AFIRMAT: "NO HI HA ESGLÉSIA AL MARGE DE PERE I ENCARA MENYS CONTRA PERE"

El Papa planteja que buscar la benedicció en l'Església és admetre que "la vida eclesial brota

i fa viure millor". Però, així i tot, el text del Dicasteri per la Doctrina de la Fe ha aixecat una forta oposició. De fet, Peio Sánchez ha assegurat que es tracta del moment amb més crítiques de l'episcopat a Francesc, per sobre del moment en què es va obrir la comunió als divorciats o quan es va regular la missa tradicional.

Una d'aquestes veus crítiques és la del cardenal alemany **Gerhard Ludwig Müller**, antic prefecte del Dicasteri per la Doctrina de la Fe. Sánchez ha explicat que el cardenal fa grans crítiques teològiques i exigeix que el text de la *Fiducia Supplicans* es reescrigui totalment i "es recuperi la comprensió teològica catòlica". "Per a Müller, aquest document és un projecte fallit", ha dit el rector de Santa Anna.

Peio Sánchez ha parlat del desig d'alguns bisbes que el prefecte del Dicasteri per la Doctrina de la Fe dimiteixi. "S'ha fet campanya traient un llibre a la llum que va escriure fa anys per desacreditar-lo", ha explicat. Alguns també van afirmar que el mateix prefecte era un ignorant i que el Papa era culpable d'una "desorientació pastoral". Amb tot, cal diferenciar la crítica aferissada de Müller, segons Sánchez, de la resposta dels bisbes africans. "Ells plantegen que en el

seu context no consideren apropiat beneir homosexuals", ha dit. Els bisbes africans asseguren que això causaria "confusions" i que estaria "en contradicció directa amb l'*ethos* cultural de les comunitats dels seus països".

Una altra de les veus crítiques a aquest document ha estat l'Església ortodoxa, concretament la del Patriarcat de Moscou.

"L'OPOSICIÓ AL PAPA NO ÉS NOMÉS UNA QÜESTIÓ DOCTRINAL, SINÓ DE PODER"

I com ha respost el Papa a aquestes crítiques? El pontífex ho va fer aquest 26 de gener en la tradicional audiència amb els membres del Dicasteri per la Doctrina de la Fe. Va remarcar la diferència entre les benediccions litúrgiques i les sacramentals, i sobre aquestes últimes va dir: "Aquestes benediccions, fora del context litúrgic, no requereixen la perfecció moral per ser rebudes".

Com ha explicat Peio Sánchez, en l'audiència el Papa també va parlar sobre "la delicada de-

cisió de països en contra". "En el cas d'algunes conferències episcopals s'han d'entendre els seus propis contextos que requereixen temps i estratègies pastorals a llarg termini per no exposar els gais a la violència", va dir referint-se a, entre altres, els països africans.

Sobre les crítiques més aferrissades, el rector de la parròquia de Santa Anna ha explicat que el Papa va assegurar que es tracta de "petits grups ideològics". Ara bé, segons Sánchez, l'oposició no és només una qüestió doctrinal, sinó de poder. I els petits grups ideològics "no triomfen perquè s'acaben discutint entre ells".

"Però el rastre que deixen al seu pas influeix als altres per canviar la seva opinió", ha sentenciat Sánchez. "Una influència que ara, amb un pas tan petit, ha provocat una oposició molt gran que ha deixat un rastre de por als canvis", ha conclòs.

El monjo de Montserrat Toni Pou ha subratllat que la intenció del Papa amb la reformulació de les benediccions va més enllà d'un simple document.

És una manera de posar un altaveu al seu missatge habitual: "Acollir tothom". "Per mi és evi-

dent que les paraules són molt importants pel benestar de les persones", ha dit el biblista que també és psicoterapeuta. D'aquí la importància de sentir-se "beneït o maleït". "Negar la benedicció a una persona té conseqüències concretes en la salut psíquica i física d'aquesta", ha dit.

Pou ha explicat que a la Bíblia hi ha tres tipus de benediccions: les que fa Déu a persones, les que fan persones cap a Déu i les que es donen entre persones, normalment dutes a terme per algú amb certa autoritat com un capellà o profeta.

Sobre aquestes últimes, el biblista ha exposat un seguit d'exemples que es donen a l'antic i nou testament. I ha acabat: "A la Bíblia hi ha innumbrables benediccions, com es pot negar, doncs, una benedicció a qui la demana?".

**TROBAR PERSONES QUE
VOLGUessin PARTICIPAR
EN AQUESTA TAULA RODONA
HA ESTAT "ESPECIALMENT DIFÍCIL"**

En la seva exposició, el teòleg Enric Vilà ha destacat **com ha rebut el col·lectiu LGTBIQ+ el document** del Papa i ha definit **els punts positius i els punts "a millorar"**. "El Papa és sentinella de la unitat dels cristians i el seu objectiu és evitar un cisma", ha remarcat.

El membre de l'ACGIL també ha parlat sobre el treball del Sínode sobre aquest tema. Ha explicat que, en les primeres fases d'aquest camí, hi apareixia el terme LGTBIQ+, però que al document final anomenat *Document de Síntesi* ja no apareix la paraula i el terme "es dilueix". Amb tot, aquest informe amb les principals conclusions del Sínode deixa tres pistes "per on poden anar els futurs canvis".

D'una banda, el document expressa que "les categories antropològiques que s'han desenvolupat no són suficients per captar la complexitat dels elements que sorgeixen dels coneixements de la ciència i requereixen un perfeccionament i un estudi profund". D'altra banda, hi ha un punt que marca que les persones excloses per la identitat i la sexualitat

"demanen ser acompanyades i escoltades". I, finalment, un tercer punt destaca que "urgeix traduir a iniciatives pastorals adequades d'indicacions aprovades a l'aula sinodal". I aquí és on el Papa hi ha tingut molt a dir. "El Papa no està al marge de l'Església i no va per lliure", ha dit Vilà referint-se a que el pontífex ha seguit l'indicat al *Document de Síntesi* proposant iniciatives pastorals per traduir el que diu el magisteri.

**"ESTEM A ANYS LLUM
DEL MATRIMONI ENTRE
HOMOSEXUALS A L'ESGLÉSIA"**

A la parròquia de Santa Anna s'ha plantejat quins seran els pròxims passos de l'Església en la línia del reconeixement de les persones LGTBIQ+. A curt termini, per a Vilà, ha d'haver-hi "un desenvolupament sinodal i en paral·lel un desenvolupament de les benediccions". A mitjà termini, creu que es derogaran tots els articles del Vaticà que mantenen el paradigma de la por i la misericòrdia envers l'homosexualitat.

Per últim, a llarg termini, "s'ha d'arribar al matrimoni entre persones del mateix sexe". "Estem a anys llum d'això", ha afirmat Vilà.

L'acte l'ha conduït la periodista experta en mediació i col·laboradora de Catalunya Religió **Lucia Montobbio**, qui ha expressat que, en aquesta ocasió, "ha estat especialment difícil trobar persones disposades a parlar sobre el tema". També hi ha estat present el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**. La taula rodona ha acabat amb una cançó de suport al Papa composta i interpretada pel capellà **Xavier Morlans**, que ha aconseguit aixecar tot el públic aplaudint i cantant dempeus: "*Francesco adelante, tu sigue caminando, Francesco adelante, Dios te guie, Dios te guarde*".

Els tres vaguistes, Gabriela Serra, Martí Olivella i Llum Mascaray

Tres militants comencen una vaga de fam als Jesuïtes per exigir la pau a Palestina i la fi del comerç d'armes

Tres militants de moviments pacifistes comencen una vaga de fam per exigir posar "fi del genocidi a Palestina". En específic, l'objectiu és pressionar per trencar les relacions de comerç d'armes amb Israel i pressionar al govern català i espanyol que doni suport a la denúncia de Sud-àfrica contra Israel davant la Cort Internacional de Justícia de l'ONU sobre el genocidi de Gaza.

Els tres activistes viuran a la comunitat jesuïta del carrer Palau de Barcelona i estaran atesos per un equip mèdic durant la seva vaga. "Passar una mica de gana no és comparable en absolut amb la gana de pau que passa la nostra gent a Israel i Palestina", ha explicat Gabriela Serra, una de les vaguistes. "El nostre és un exercici de sumar a les accions de pau i mobilitzar a la gent a participar en elles", ha afegit.

L'altre vaguista, **Martí Olivella**, ha remarcat que volien atraure l'atenció al conflicte de Palestina. "No us fixeu en nosaltres, fixeu-vos on anem", ha reiterat. "No us preocupeu per nosaltres, poseu tota l'energia en mobilitzar al parent, a l'amic o al company, que encara li costa d'entendre", ha dit.

Llum Mascaray, la tercera vaguista, és l'única que no ha fet mai una vaga de fam i ha dit que se sentia molt acompanyada. "Volem mostrar que no estan sols, amb aquesta humil contribució. I volem tenir un efecte multiplicador, arribar a la població que creu en el relat fals, en el relat del poderós", ha declarat.

Durant la vaga de fam, es faran actes en solidaritat amb la causa principal: la fi del genocidi a Palestina. Els tres vaguistes viuran a la comunitat jesuïta i participaran dels actes i manifestacions que es convoquin. El dia 7 de febrer, quan faci 4 mesos de l'inici del conflicte i el setge a Gaza, hi ha convocada l'aturada general, on també participaran.

Al finalitzar els parlaments, tots tres han begut un got d'aigua oficialitzant així l'inici de la vaga. Els tres activistes han informat que el límit de temps l'indicaran els metges, si veuen perillar la seva salut.

La roda de premsa prèvia a l'inici de la vaga ha tingut lloc a Migra Studium aquest dijous. La iniciativa també compta amb el suport de la Germanor Obrera d'Acció Catòlica (GOAC), moviment del qual Mascaray és membre. Serra és

voluntària de Justícia i Pau al centre penitenciari de Wad-Ras i Olivella és antic col·laborador de Lluís Xirinacs, al Casal de la Pau i de la Universitat de la Pau.

El posicionament de la Generalitat i el Govern

Un dels objectius de la convocatòria és pressionar al govern espanyol de posar fi al comerç amb Israel, ja que segons el marc jurídic espanyol està prohibit la venda d'armes a països en conflicte o que vulnerin greument els drets humans. És per això que divendres s'enviarà una carta al ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, José Manuel Albares, i al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, informant de la iniciativa i demanant el seu posicionament clar respecte a les peticions.

D'altra banda, la moció de suport a la denúncia de Sud-àfrica contra Israel pel genocidi a Gaza es preveu que es debati al Parlament de Catalunya al març. Amb tot, representants dels grups polítics En Comú Podem i la Cup es trobaven presents donant suport a la vaga.

Entitats germanes: ONG de pau i drets humans, Comunitat Palestina i jueus antisionistes

El representant de la Comunitat Palestina s'ha mostrat agraït pels que fan la vaga de fam per "parar el genocidi a Palestina" i ha considerat la iniciativa com un "gran gest". "Hi ha un divorci entre el poble i les elits", ha afegit. El representant de la Fede, una entitat que engloba 128 ONG per a la justícia global, ha recuperat aquesta idea del trencament social i ha afegit que "els nostres governs baixen el llinar de tot el que és admissible". També ha afirmat que "el genocidi i la barbàrie a la qual estem assistint a Palestina marcarà les dècades vinents de tot el món".

Per últim, el representant de l'Associació Catalana de Jueus i Palestins - JUNTS ha estat contundent amb l'origen de l'estat d'Israel, afirmant que està fonamentat en un el colonialisme i que vol destruir la Palestina històrica fent fora a tota la població. "Israel s'ha quedat sense arguments per justificar allò que és injustificable", ha dit. "L'estat d'Israel no representa a totes les persones jueves i no representa el nostre nom. Ja som uns quants jueus que ens oposem al sionisme i convidem el govern català a trencar relacions amb Israel", ha argumentat.

Com és la vida consagrada pels religiosos joves d'avui?

L'Església celebra aquest divendres 2 de febrer la 28a Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Des de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), conviden els religiosos i religioses a celebrar-ho a les respectives diòcesis catalanes que han organitzat diferents actes amb motiu d'aquesta festa, enguany encapçalada pel lema 'Aquí estic Senyor, facis la teva voluntat'. A més, enguany l'URC ha donat veu a quatre testimonis de religiosos joves que expliquen com veuen la vida consagrada avui.

URC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Mil·lenari de Montserrat ja té logo

El Monestir ha fet pública la imatge visual que acompanyarà tots els actes i les diferents activitats que tindran lloc en la **celebració dels mil anys de la seva fundació**. A més també estaran presents a totes les publicacions i marxandatge que es començaran a produir a partir d'ara. El disseny del logo ha anat a càrrec del dissenyador gràfic **Carlos Ortega**, que treballa la imatge corporativa de Montserrat des dels anys 90.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu inaugura la nova seu de la Fundació Germà Tomàs Canet a Lleida

La **Fundació Germà Tomàs Canet** ha inaugurat oficialment la seva nova seu a la ciutat de Lleida, el divendres 26 de gener. A l'acte han assistit de més de quaranta persones, entre professionals de l'Orde Hospitalari i d'altres entitats afins. La cerimònia inaugural ha comptat amb la participació del responsable de l'àrea Social de Sant Joan de Déu Espanya i president de la Fundació Germà Tomàs Canet, **Salvador Maneu**; del director territorial de Sant Joan de Déu, **Emili Bargalló**; i de la directora de la Fundació Germà Tomàs Canet, **Anna M. Prats**.

SJD | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Joves del Centre d'Esplai Joan Suñol participen en l'acte telemàtic de presentació de la 'Maleta pedagògica LOPIVI'.

Un projecte de la Pere Tarrés permet a joves crear activitats per promoure entorns segurs

Garantir entorns segurs de vida no només es tracta d'evitar el maltractament, sinó de promoure el bon tracte. I per fer-ho, es necessita també la col·laboració d'infants i joves. I en aquesta línia ha estat el treball de la Fundació Pere Tarrés amb un projecte estatal que ha comptat amb la participació de centres de lleure catalans i que s'ha presentat aquest dimarts al vespre de forma telemàtica. Aquest treball de les entitats educatives ha permès crear un conjunt de 14 activitats de lleure per promoure els entorns segurs i treballar la nova Llei Orgànica de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (LOPIVI).

Més d'un centenar de persones han assistit de forma virtual a la presentació del que la Fundació Pere Tarrés ha batejat com a "maleta pedagògica". Un seguit d'activitats que tenen per objectius fomentar el treball d'entorns segurs i protectors emmarcats en la llei LOPIVI del 2021. El treball l'ha impulsat un equip d'investigació de la fundació amb una particularitat: la participació activa d'adolescents i joves.

"La col·laboració dels adolescents era un dels eixos del projecte i no tenia sentit desenvolupar-ho sense ells".

par-lo sense una implicació directa per part d'ells i elles", explica **Pere-Joan Giralt**, un dels investigadors que ha portat a terme el treball de la fundació. Per aquest motiu, per crear les activitats que s'han presentat aquest dimarts 30 de gener, diversos joves de nou centres educatius diferents de tot l'Estat es van trobar a Madrid el juny passat.

A Madrid, a través d'equips diversos i de diferents sessions de treball van elaborar propostes d'activitats relacionades amb la diversitat, el respecte, la comunicació, la comunitat o les violències. Les van posar en comú i, finalment, les van traslladar als seus centres educatius per posar-les en pràctica en les activitats d'estiu o de curs. En els darrers mesos, aquestes propostes posades en pràctica s'han avaluat i se n'han extret conclusions per millorar els resultats. El treball final és la maleta pedagògica LOPIVI.

"ÉS IMPORTANT EL TREBALL D'ENTORNS SEGURS AMB EL LLEURE EDUCATIU PERQUÈ AQUESTS ESPAIS SOLEN QUEDAR MÉS INVISIBILITZATS"

El contingut de la maleta té dues parts. Una primera part que explica el procés realitzat al llarg del projecte i recull reflexions al voltant de la LOPIVI i la seva aplicació en l'àmbit del lleure educatiu. L'altra són el conjunt d'activitats que s'han elaborat de forma compartida amb els adolescents, monitors dels centres participants i investigadors de la Pere Tarrés.

"És important que la visió dels joves es reflecteixi en treballs com aquests", ha exposat l'Aina Lokà, jove del Centre d'Esplai Joan Suñol i una de les participants del projecte, durant la presentació del projecte. Per a ella, conèixer com han de ser aquests espais i tenir recursos per afrontar situacions de mal tracte és vital per empoderar-se en la creació d'entorns segurs.

"ELS VINCLES RELACIONALS QUE ES GENEREN ENTRE ADULTS I INFANTS ALS ESPLAIS HAN DE SER SEGURS I SALUDABLES"

La llei que es va aprovar el 2021 pretén promoure les condicions adequades per garantir

entorns segurs per tots els infants i adolescents. També incideix en la importància fonamental de la ràpida identificació de violències i l'exigència d'una atenció àgil i eficaç en cas que es doni una situació d'aquest tipus.

De fet, l'expressió d'entorn segur és una de les idees claus que incorpora la LOPIVI. Un concepte que "va més enllà de parlar d'espais sense risc de violència pels infants", explica Giralt. La mateixa llei ho detalla: "S'entendrà com a entorn segur aquell que respecti els drets de la infància i promogui un ambient protector físic, psicològic i social; incloent-hi l'entorn digital". En aquest sentit, els centres de lleure educatiu, com els esplais, "han de ser espais que tinguin les característiques necessàries per ser entorns segurs com els que descriu la llei LOPIVI", diu l'investigador de la Pere Tarrés. Per fer-ho, cal tenir clar que la seguretat dels espais de lleure educatiu està directament relacionada amb "els vincles relacionals que es generen entre persones adultes i infants". Són vincles que han de ser "segurs i saludables" i s'han de construir gràcies a "l'existència de normes i conductes clares, fruit d'una proposta centrada en el bon tracte", afirma Pere-Joan Giralt.

“ELS ESPLAIS CRISTIANS TENEN MOLT A DIR EN L'ENTORN SEGUR PEL SEU FORT LLIGAM AMB ELS VALORS QUE ES FONAMENTEN DES DE L'HUMANISME CRISTIÀ”

Entre els centres educatius que han participat del projecte, a més del Centre d'Esplai Joan Suñol de Barcelona, hi ha dues entitats catalanes més del Moviment de Centres d'Esplais Cristians i Catalans (MCECC): el Grup Esplai Parroquial de Vilafranca del Penedès i el Grup de Joves Xivarri de Sant Boi de Llobregat.

Sobre aquesta selecció, Pere-Joan Giralt explica que tenien clar que, per la investigació, volien comptar amb esplais cristians vinculats a la Pere Tarrés. Juntament amb altres centres educatius vinculats als salesians o a l'escoltisme, els esplais del MCECC podien fer unes aportacions

al projecte diferents “pel seu fort lligam amb els valors que es fonamenten des de l'humanisme cristià”. El treball de la maleta pedagògica, però, no acaba aquí. El recurs ara està a l'abast de tots aquells centres educatius que el vulguin utilitzar: “Ens toca cuidar la maleta, fer-ne un bon ús i ajudar-la a créixer junts”. En aquest sentit, Giralt ha explicat que la maleta pedagògica és dinàmica i que s'espera que entitats i centres la puguin ampliar amb nous recursos i activitats.

A més, de cara al 2024, el treball de l'equip continua amb la intenció de “corresponsabilitzar aquest treball amb les famílies”. La Pere Tarrés ha informat que s'ha aprovat un nou projecte per treballar amb les famílies la creació d'entorns protectors en els centres educatius.

Treball de cocreació i participació

En la jornada d'aquest dimarts, també ha tingut lloc la conferència d'Isaac Ravetllat, professor

associat de la Universitat de Talca, a Xilè, sobre la LOPIVI. El professor ha destacat la incidència de la nova llei en la “la participació i l'escolta de la veu dels infants i adolescents”. El treball de la fundació, en aquest sentit, és important perquè “l'oci educatiu sol quedar més invisibilitzat”.

La directora de la Càtedra de Lleure Educatiu i Acció Sociocultural Pere Tarrés, Txus Morata, ha estat l'encarregada d'obrir l'acte. Ho ha fet agraïnt els adolescents i joves l'experiència de “cocreació” i participació. “Tan important és el producte final com el procés que hem fet”, ha dit.

*Madonna di Monserrato
Abbazia di San Filippo Agira*

Més presència montserratina a Sicília: Catània, Agira i Delia

En aquesta nova entrega de '**Montserrat al món**' sortim de **Palerm**, però seguim a Sicília. És una illa amb una impressionant presència montserratina i amb un nivell de representacions artísticament destacat.

Comencem per Catània, la segona ciutat de l'illa, on trobem una parròquia dedicada a la Mare de Déu de Montserrat que dona nom també a un important barri de la ciutat. L'actual temple és el tercer edificat en aquest indret i sempre sota la mateixa advocació. El primer va ser construït el 1580 per l'antiga *Confraternita di Nostra Signora di Monserrato*, però va ser destruït per la lava de l'Etna el 1669. Se'n va edificar un de nou a partir del 1672, però que també va resultar afectat pel terratrèmol de 1693. Durant el s. XVIII va ser construït el temple actual, d'una sola nau, que amb el temps ha anat evolucionant. Així, per exemple, el campanar és del 1830 o el nínxol sobre la porta principal, on es troba una imatge de pedra de la moreneta, és de 1948, per tant, feta dos anys després que aquesta església fos erigida en parròquia del barri que du el seu nom. Una parròquia que manté ben viva la devoció secular a la moreneta en aquesta ciutat.

A pocs quilòmetres a l'est de Catània es troba Agira. En aquest municipi, i a l'abadia de *San Filippo*, es troba a la seva sagristia una magnífica tela de la nostra madona, obra de **Filippo Randazzo** executada entre el 1745-46. Al sud d'Agira, a la ciutat de Caltagirone, hi localitzem l'església del Santíssim Salvador vinculada a un antic cenobi benedictí femení d'aquest municipi. A dins, i en un impressionat altar de marbre, hi trobem una magnífica imatge que representa la nostra Mare de Déu de peu dret. Va ser esculpida el 1532 per **Antonello Gagini**, reconegut escultor i arquitecte que a Roma treballà amb **Miquel Àngel**. Va ser un encàrrec de l'abadessa d'aquell monestir, **Pellegrina Minardo**, i al seu peu hi apareix tant l'escut montserratí com el de la família de la seva donant, els Minardo.

PODEM TROBAR LA REPRESENTACIÓ DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT, EN LA SEVA VERSIÓ BLANCA, AL MUNICIPI DE PETRALIA SOPRANO DE SICÍLIA

En un turó als afores de Comiso, a la província de Ragusa, es troba també des del s. XVI una

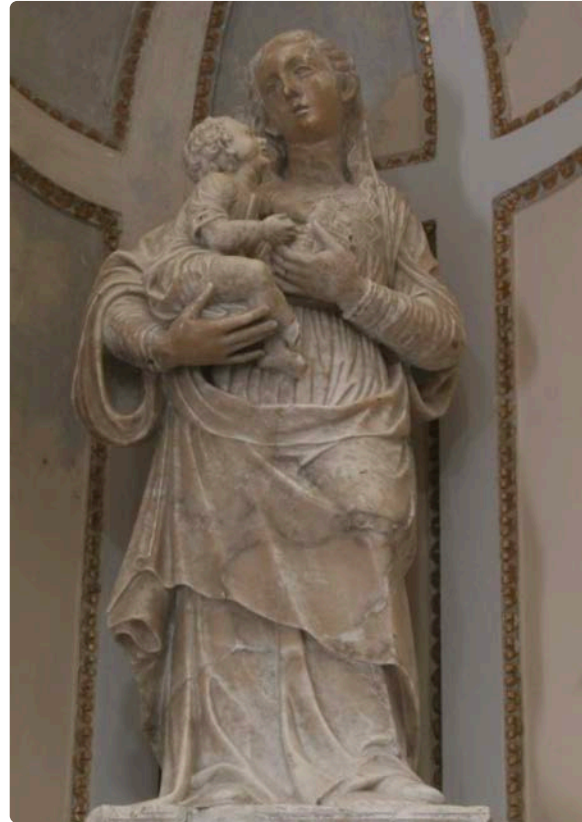
església dedicada a la nostra Mare de Déu. Va ser construïda entre 1587 i 1590, herència d'una important comunitat catalana que s'havia anat assentant en aquest municipi des de mitjans del s. XIV. La *Bedda Matri ri Muntisirratu*, aquest és el seu nom en sicilià, va ser en el seu moment la patrona de la població i la seva processó, el primer diumenge després de Pasqua era especialment recorreguda. Se'n conserva la imatge de finals del s. XVI i diverses pregàries i cants populars dedicats a ella, en sicilià; cànctics que encara avui es poden sentir en dies festius tant a Comiso com a Licata. A més, la nostra patrona fins i tot dona nom a un institut d'aquest municipi.

També en el centre de l'illa localitzem Petralia Soprana i Delia, dos municipis que compten igualment amb presència montserratina. En el cas de Petralia Soprana aquesta es troba a l'església dedicada a Santa Maria de Loreto, on localitzem un magnífic llenç de la segona part del s. XVIII. Obra de **Fratelli Manno**, es representa la verge bruna -de nou en la seva versió blanca com en la majoria dels casos que es comenten en aquest capítol- entre sant Pere i sant Vicenç Ferrer. En el cas de Delia, de nou trobem un turó amb el topònim de *Monserrato* on es

localitza una església dedicada a la *Madonna del Carmelo*, construïda el 1601 junt amb un monestir carmelita. Doncs bé, històricament hi havia també a la zona una ermita dedicada a la nostra Mare de Déu que donà el nom a aquest turó, si bé va desaparèixer per ruïna i va ser desconsagrada fa més d'un segle. No obstant això, el magnífic quadre de la moreneta que la presidia, de principis del s. XVI i d'iconografia molt clàssica, fou traslladat i es conserva avui a l'església del Carmel.

Més al sud, la ciutat d'Agrigento també hi hagué, d'antic, un temple dedicat a la moreneta del que tampoc en queda cap rastre arquitectònic, però sí -de nou- una barriada que en du el nom. El que sí que tenim, al Museu Diocesà, és una magnífica estàtua de marbre blanc, del s. XV i d'origen palermità (tot indica que també provinent de l'esmentada *botega dei Gagini*) que segurament presidia aquesta església perduda.

Seguint la costa sud de Sicília cap a l'est trobem Licata. Sempre en un turó es localitza el Santuari de *Maria Santissima di Monserrato*, l'origen de la qual és un vot fet el 1660 en salvar-se un capità -i tot el seu equipatge- d'un naufraga-

gi a la costa davant d'aquest municipi després d'haver invocat a la verge de Montserrat. En un temps abandonat, aquest petit santuari fou reconstruït entre 1983 i 1993 i conserva una notable activitat.

I acabem el nostre recorregut sicilià prop d'allà on vam començar, Palerm, específicament a la ciutat de Monreale. En el seu museu episcopal s'hi troba un quadre de la *Madonna di Monserrato* del segle XVI, representada entre santa Anna i sant Joaquim, atribuïda a **Melchiorre Barresi**. I si bé ens hi hem adreçat per demanar-los-en més informació, ara com ara no n'hem tret l'entrellat.

Foto: Conferència Episcopal Espanyola

Per què Omella no ha anat al Parlament?

JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran perquè la pregunta l'ha de respondre el cardenal **Joan Josep Omella** i no un servidor. De fet, ja la va respondre amb la **carta** que va enviar a la presidenta del Parlament divendres passat argumentant perquè no compareixeria davant de la Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia a l'Església. Però més enllà dels arguments jurídic-constitucionals que de manera tècnica i poc empàtica recull la carta, hi ha hagut diversos factors que segurament han pesat en la balança a l'hora de valorar si calia anar al Parlament.

-La comissió clarament depassa les competències del Parlament. Les comissions d'investigació són un mecanisme per depurar responsabilitats polítiques i, si és el cas, traslladar les conclusions a la fiscalia perquè emprengui les accions legals que consideri pertinents. Però ni Omella és un servidor públic, ni la comissió pot convertir-se en un tribunal popular.

-L'abast de la comissió també és discutible i ja va ser tema de debat durant la seva **constitució**. Tot va acabar amb un acord singular entre

grups parlamentaris. Es va mantenir el nom de “Comissió d’Investigació sobre la Pederàstia a l’Església” per als qui volien continuar plantejant la iniciativa com una investigació sobre l’Església. I es van afegir altres camps en l’objecte de treball com l’escolar, l’esportiu i el lleure perquè es pogués dir que el que preocupava era la protecció dels menors, i no l’Església.

-Tot i preocupar-se per tots els àmbits institucionals on els menors poden ser (i són avui) víctimes d’abusos, curiosament la llista de compareixences es focalitza en l’Església. I, encara més rellevant, l’Església és l’única entitat de la qual se cita els seus màxims responsables. Si ens preocupa què passa en el món de l’esport (**Cas Benaiges**), no s’havia de citar el president del Barça? Si en les escoles públiques també hi ha abusos (que n’hi ha), no s’havia de citar la consellera d’Educació? Si les víctimes també han denunciat les mancances actuals del sistema sanitari, policial i judicial a l’hora de rebre respostes, no hauríem de demanar explicacions als màxims responsables d’aquestes institucions que sí que depenen del Parlament? No. Només als bisbes.

-Ara ningú se’n recorda, però també va ser objecte de **debat** quins bisbes calia citar a la comissió. A més d’Omella es va proposar l’arquebisbe de Tarragona, però no se sap per què també el bisbe de Vic i el de Solsona. I per què no el de Lleida? O el de Tortosa? Un misteri. Però els equilibris en les votacions parlamentàries van acabar aprovant que a la comissió del Parlament de Catalunya (Catalunya) hi comparegués només el president de la Conferència Episcopal Espanyola (Espanyola) i no el president de l’organisme que agrupa els bisbes catalans, la Conferència Episcopal Tarraconense (o dita també catalana). A ningú se li escapa que hi ha una llista de greuges molt anteriors a la comissió i al marge dels abusos a menors entre l’arquebisbe de Barcelona i alguns sectors polítics que han portat a focalitzar en Omella el tema de compareixença. Probablement, aquest ha estat un tema determinant de tot aquest espectacle mediàtic, tant pels qui el van convocar com pel qui no ha comparegut. [Dit sigui de pas, que tot això va portar al fet que aquest dilluns l’única persona que va comparèixer davant la sobirania catalana -i a títol personal- va ser un vicesecre-

tari de la Conferència Episcopal Espanyola i cap representant de l’Església catalana].

-Dins d’aquest factor de caràcter més polític segurament també ha pesat una altra valoració. Si Omella fos només l’arquebisbe de Barcelona, el fet era que un bisbe local compareixia en un parlament autonòmic. Però anar-hi com a president de la Conferència Episcopal Espanyola (així estava citat) creava el precedent per ser citat per qualsevol altre parlament autonòmic. Valgui com a exemple paral·lel, que també es va citar a la Comissió del Parlament al Defensor del Poble i a la síndica de greuges de Catalunya. Només hi va anar la síndica catalana.

-En la sessió de dilluns, la majoria de diputats van lamentar que Omella deixés passar l’oportunitat de demanar perdó a les víctimes. A mi ja em perdonaran, però la consideració moral del perdó crec que tampoc és competència del Parlament. I a més a la comissió a vegades confon el que diuen les víctimes amb més recorregut mediàtic que han comparegut al Parlament amb la complexitat de la veritable atenció i reparació a les víctimes que han explicat els ex-

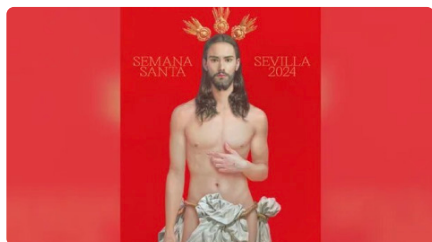
perts a la mateixa **comissió**. I un perdó forçat per un tercer no sé si és el que esperen les víctimes que volen ser escoltades i reconegudes.

-I Omella estava obligat a comparèixer? Amb el reglament del Parlament a la mà, sí, perquè estava citat com a testimoni, no com a expert. Però tampoc es coneix cap persona física o jurídica que hagi acabat a la presó per no comparèixer davant del Parlament de Catalunya. El que no pot fer el Parlament és enviar els Mossos a buscar l'incomparegut i portar-lo al Parlament com si fos un jutjat. La Comissió pot informar a la Mesa del fet perquè el màxim òrgan de govern del Parlament valori si s'ha de portar el cas a Fiscalia. I en el cas que en la Mesa hi hagi les majories polítiques per fer-ho, la fiscalia es veu que sempre ho afina.

-En tot aquest context també hi havia alternatives a la no compareixença. Per exemple, aquest dilluns el vicesecretari va fer una **l'exposició** molt clara i il·lustrativa sobre el treball que està fent la Conferència Episcopal Espanyola en la prevenció d'abusos. I sembla que els grups parlamentaris van quedar-ne prou satisfets. Si una cosa pot explicar avui l'Església és que és la institució que més ha treballat els darrers anys el tema de la prevenció d'abusos en l'àmbit institucional. Amb totes les seves mancances, reticències i incompetències que encara hi ha avui dins de l'Església. No hi ha cap altre àmbit institucional que aculli menors que els darrers anys hagi dedicat més esforços a la prevenció.

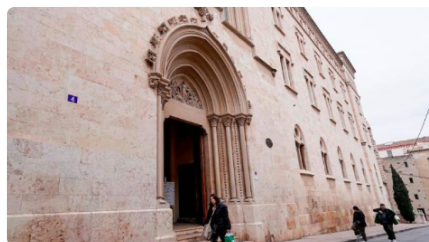
-Certament, el Parlament no és un tribunal, el lloc on anar a retre comptes del passat o on anar

a demanar perdó a les víctimes. Però també podia ser el lloc on anar a explicar-se. De fet, un dels problemes dels arguments que ha donat Omella per no anar al Parlament és que s'empara més en l'aspecte jurídic que en la resposta que l'Església vol donar a les víctimes. A l'hora de mesurar els dos plats de la balança caldria valorar si havia de pesar més les contradiccions del que pretén aquesta comissió, o transmetre la voluntat de donar respostes, que amb totes les seves limitacions l'Església ja ha començat a donar. I que l'únic que ha quedat mediàticament de no haver anat al Parlament és que l'Església no fa res i que no vol donar explicacions, ni demanar perdó.

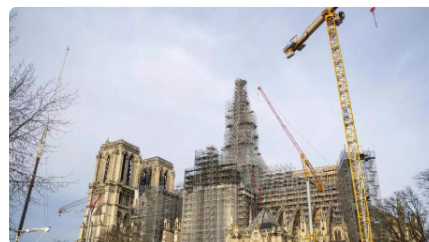
Polèmica pel cartell de la Setmana Santa de Sevilla, amb un Jesucrist "jove i bell"

DL, 29/01/2024 | 3/24

Tarragona comptarà amb una nova residència a El Seminari amb 73 habitacions i 96 places

DT, 30/01/2024 | DIARI DE TARRAGONA

Notre Dame de París: la reivindicació del mecenatge

DT, 30/01/2024 | EL PERIÓDICO

El Parlament torna a citar Omella després de plantar la comissió sobre pederàstia

DT, 30/01/2024 | ARA

La festa de la Candelera tancarà a Lleida les darreres exposicions de pessebres

DC, 31/01/2024 | LA MAÑANA

El Papa reitera els governants que sentin "el dolor" de les víctimes i aturin les guerres de Gaza i Ucraïna

DJ, 01/02/2024 | EL PERIÓDICO

El documental 'Cristianos' candidat als Goya denuncia la manca de llibertat religiosa al món

DJ, 01/02/2024 | LA VANGUARDIA

L'associació veïnal d'un barri de Cappont de Lleida demana respectar el nou oratori musulmà

DJ, 01/02/2024 | SEGRE

27 | LA SETMANA A LES XARXES

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

L'empresària Núria Basi és la nova **#presidenta** del Patronat de la nova **@Fundperetarres**, qui ha estat des del 2019 vicepresidenta. Llicenciada en Ciències Biològiques, és reconeguda promotora social i presidenta de Basi Group.

peretarres.org
L'empresària Núria Basi presidirà el Patronat de la Fundació

11:23 · 01 de febr. 24 · 149 Visualitzacions

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu

La Fundació Gemà Tomàs Canet acaba d'inaugurar oficialment la seva nova seu a la ciutat de Lleida. Un pas estratègic que reforça el seu compromís amb la comunitat i el benestar de les persones a les quals dediquen la seva tasca.

@fundtomascanet

sjd.es
Inaugurada la seu de la Fundació Gemà Tomàs Canet a Lleida - San Juan de Dios

10:06 · 30 de gen. 24 · 96 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Jornada de portes obertes a les famílies dels futurs escolars - Diumenge 3 de març, l'Escolania convida a conèixer... **#Montserrat** **#Notícies** **#Actualitat** **#EscolaniaMontserrat** **abadiamontserrat.cat/escolania-port...**

10:55 · 29 de gen. 24 · 198 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

Avui, et recomanem 'A l'escolta de Déu' de Klaus Hemmerle. L'autor en aquest llibre vol oferir a tothom una ajuda per descobrir i aprofundir la pregària, d'interès per qualsevol, també pels no-orants. Descobreix-lo **claret.cat/llibre/a-lesco...**

8:01 · 31 de gen. 24 · 45 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

INSCRIPCIONS OBERTES
La Sagrada Família celebra Santa Eulàlia amb dues Jornades de Portes Obertes les tardes del 10 i 11 de febrer. Inscriu-te al sorteig d'entrades gratuïtes des d'avui i fins al dia 4 de febrer a les 21 h.

● PARTICIPA-HI AQUÍ:
a.ctsmapp.com/p/972566?lc=cat

10:08 · 29 de gen. 24 · 2.220 Visualitzacions

Jesuïtes Educació
@JesuitesEdu

En el marc del **#DENIP**, aquí teniu l'alumnat de **#JEstGervasi** que ahir va sortir al carrer amb pancartes i vestits de color **#blanc**, convidant-nos a tots i a totes a reflexionar i buscar motius per reclamar la **#pau**.

13:40 · 31 de gen. 24 · 198 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@sagradafamilia

Construint comunitats cap a la justícia ecosocial! Hem compartit el nostre itinerari **#ODSVedruna** a la tercera edició del **#CNEAcab** **#escolacompromesa**

Sandra Petitbò i 8 més

12:16 · 27 de gen. 24 · 372 Visualitzacions

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Ens hem inventat aquest format a Porto amb els companys de **@meeruAC**

Obs Blanquerna @ObsBlanquerna · 1 d

A Jew, a Christian and a Muslim come together at La Porta, Porto on Sunday, February 4th. Their message: "We are brothers or everything falls apart. Peace, Salam, Shalom" **#BridgesOfFaith**, a proj...

17:41 · 31 de gen. 24 · 71 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Els teus amics senten que els escoltes de debò quan comparteixen amb tu alguna preocupació?

Pràctica l'escolta empàtica: no interrompis, no donis consells, no expliquis la teva experiència personal... Escolta només! Els altres sentirán que arribes al seu cor. ❤️

#LiderEnMi

14:04 · 01 de febr. 24 · 112 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui ens hem trobat a Girona per continuar treballant en el projecte de bar saludable que es farà a la ciutat. S'han recollit les propostes d'infants i joves, principals usuaris, i també d'arquitectes, docents i experts. Gràcies per a tothom per participar en aquesta iniciativa!

Xavier Garcia Gómez i Maristes Girona

17:38 · 01 de febr. 24 · 142 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Aquest matí, després de la missa exequial, ha tingut lloc l'acte d'enterrament de l'Abat emèrit Josep Alegre i Vilas, a la nau de la col·lació del claustre sota els peus de la Mare de Déu. On el Pare Josep hi passava llargues estones submergit amb la pregària i la meditació.

14:15 · 29 de gen. 24 · 1.272 Visualitzacions

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Al costat vostre **#VagaDeFamPerPalestina** **#genocidi** **#FamdePau** **#stopcomercidarmes** perquè els gestos i les accions de pau aturin guerres i silenciïn armes. Abraçada des de JIP **@mgabriela_serra** **@MartíOlivella** **@GOAC** **@GOACBarnaSFeu**

ICIP i 9 més

14:40 · 01 de febr. 24 · 953 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

